30/03/2019

Περί του σεβασμού των πιστών προς την Υπεραγίαν Θεοτόκον

/ Ορθόδοξες Προβολές

Αγίου Νεκταρίου Πενταπόλεως

Η Θεοτόκος τοσούτου απέλαυε σεβασμού παρά των πιστών, τοσαύτης τιμής και αγάπης, ώστε προς ταύτην μετά Θεόν, πλην της λατρείας, τα δευτερεία της τιμής, του σεβασμού και της αγάπης απέδιδον. Ο σεβασμός των πιστών προς την Παρθένον Θεοτόκου Μαρίαν ανέρχεται εις αυτόν τον Α’ και Β’ αιώνα, και επεβάλλετο υπ΄αυτών των ιερών Γραφών μνημονευουσών του ονόματος αυτής ως κεχαριτωμένης και ευλογημένης και ως ευρούσης χάριν παρά τω Θεώ μόνης μεταξύ πασών των γυναικών. Αύτη η Θεοτόκος εν πνεύματι προφητικώ ήδη αναγγέλλει την περιωπήν αυτής μεταξύ πασών των γενεών,

Λέγουσα: «Ιδού γαρ από του νύν μακαριούσί με πάσαι αί γενεαί κτλ.» (Λουκ. α 48). Και αληθώς από του χρόνου εκείνου ήρξατο ο μακαρισμός της Θεοτόκου. Την Θεοτόκον εμακάρισε πρώτη η Ελισάβετ, ήτις, πλησθείσα Πνεύματος Αγίου, ανεφώνησε φωνή μεγάλη και είπεν· «Ευλογημένη σύ εν γυναιξί και ευλογημένος ο καρπός της κοιλίας σου· και μακαρία η πιστεύσασα, ότι έσται τελείωσις τοις λελαλημένοις αύτη παρά Κυρίου» (Λουκ. α 42-45). Επίσης αί σύγχρονοι γυναίκες αί θεωρούσαι την Παρθένον αγκαλοφορούσαν το θείον Βρέφος πάντως θα εμακάριζον αυτήν. Ο ευαγγελιστής Λουκάς αναφέρει την επάρασαν φωνήν εκ του όχλου και

μακαρίσασαν την γαλακτοτροφήσασαν τον Κύριον Μητέρα (ια 27).

Εκ της χριστιανικής αρχαιολογίας μανθάνομεν ότι αι εικόνες της Θεομήτορος εικονίζοντο και ετιμώντο από του Α’ ήδη και Β’ αιώνος. Και ούκ ην άλλως γενέσθαι, του Ευαγγελίου αυτού συνιστώντος την τιμήν προς την Θεοτόκον Παρθένον Μαρίαν, και αυτής της Θεοτόκου αναγγελλούσης «ότι από του νυν μακαριούσί με πάσαι αί γενεαί». Όθεν η Θεοτόκος ετιμάτο και εμακαρίζετο από πασών των γενεών των από του Ευαγγελισμού αύτης μέχρι σήμερον και θέλει μακαρίζεται μέχρι της συντελείας των αιώνων. Οι την τιμήν δε και τον μακαρισμόν της Θεοτόκου μη προσφέροντες προς ρητάς του Ευαγγελίου εντολάς αντιστρατεύονται· διότι όλον το Ευαγγέλιόν έστι νόμος, και η αθέτησις ενός ιώτα ή μιας κεραίας εστίν αθέτησις του νόμου.

Κατά την Γ’ πλέον εκατονταετηρίδα ο σεβασμός προς την Θεοτόκον εξεδηλούτο μέγας. Η χριστιανική υμνωδία υμνεί την Παρθένον και Θεοτόκον Μαρίαν ως Βασίλισσαν του Ουρανού και Κυρίαν των Αγγέλων. Ουχ ήττον κατά την Δ’ ήδη εκατονταετηρίδα η εύλάβεια και ο σεβασμός προς την Θεομήτορα εξεδηλώθη και εξωτερικώς επί μάλλον λαμπρότερος δι’ ανεγέρσεως μεγαλοπρεπών Ιερών Ναών αφιερωμένων εις το όνομα της Θεομήτορος.

Η Θεοτόκος ην και έστι και έσται τοις πιστοίς η άμαχος προστάτις και ο ταχύς αντιλήπτωρ και βοηθός. Ταύτην επεκαλούντο εν κινδύνοις και εν θλίψεσι, και ταύτην είχον υπέρμαχον στρατηγόν εν τοις πολέμοις. Η απροσμάχητος αυτής δύναμις συνέτριβε τους πολεμίους και η μητρική προς τον Υϊόν και Θεόν Αυτής παρρησία το θείον επί τους πιστούς εδαψίλευεν έλεος.

Η ευλάβεια των πιστών προς την Θεομήτορα από του χρόνου της καταδίκης της αιρέσεως του Νεστορίου εξεδηλούτο καθ΄άπαν το Ρωμαϊκόν κράτος διά λαμπρών εορτών και πνευματικών πανηγύρεων, οι δε πανταχού ανεγειρόμενοι επ΄ονόματι της Θεομήτορος μεγαλοπρεπείς ναοί λαμπρώς διεκοσμούντο και κάλλει διέπρεπον. Η ηδραιωμένη δε αύτη εν ταις καρδίαις των πιστών ευλάβεια προς την Θεοτόκον και αειπάρθενον Μητέρα του Κυρίου, αρξαμένη από της αναδείξεως αυτής ως Μητρός του Κυρίου, διετέλεσεν αμετάπτωτος καθ΄όλους τους αιώνας και θέλει διαμείνη παρά τοις πιστοίς εις άπαντα τον αιώνα ασάλευτος.